

1—5 Arbejdere, idet der var 1,708 i 1897, men 1,915 i 1906. Men saa ser man en betydelig Stigning indenfor den Gruppe, der omfatter 21—100 Arbejdere. Der var her i 1897 26 Forretninger med 850 Arbejdere, men der var i 1906 37 Forretninger med 1,333 Arbejdere. Forretninger med over 100 Arbejdere var steget med 2, og Arbejderantallet var steget fra 1,142 til 1,360. Hvis man tager Forarbejdning af Fodtøj, viser der sig noget lignende. Der er en Stigning indenfor den lille Næring, der ingen Arbejdere beskæftiger, men der er til Gengæld en meget stor Tilbagegang indenfor den Gruppe af selvstændige næringsdrivende, som man maa regne til Middelstanden, den, som beskæftiger 1—5 Arbejdere, idet der i 1897 var 2,040, men i 1906 kun 1,543. Derimod ser man en stærk Stigning i Gruppen med 21—100 Arbejdere, idet der i 1897 var 21 Forretninger med 814 Arbejdere, men i 1906 32 Forretninger med 1,310 Arbejdere; og med over 100 Arbejdere var der i 1897 3 Forretninger med 435 Arbejdere, medens der i 1906 var 7 Forretninger med 1,012 Arbejdere.

Det ligger derfor saa snublende nær at se, hvorledes denne Knusning foregaar. Den foregaar ganske simpelt derved, at de tekniske Hjælpe midler udvikles meget stærkt og hurtigt, Storkapitalen er i Stand til at knytte disse Hjælpe midler til sig og derved knuse den selvstændige mindre Middelstand. Det ærede Medlem (Fraenkel) synes at gaa ud fra den efter min Mening ganske falske Forudsætning, at hvis Arbejderorganisationerne ikke eksisterede, saaledes at Arbejderne ikke ved Hjælp af dem var i Stand til at højne deres økonomiske Niveau, vilde det blive gyldne Tider for Middelstanden. Men hvorfor i Alverden skulde dog Kapitalen af den Grund undlade at koncentrere sig, hvorfor skulde den undlade at etablere Stordrift og derved fortsætte den Knusning af Middelstanden, den for mange Aar siden har paabegyndt? Jeg ser ingen fornuftig Grund dertil, og jeg tror heller ikke, det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds vil kunne se nogen Grund til det. Jeg tror tværtimod, at hvis Arbejderne ikke var organiserede, vilde Knusningen af Middelstanden foregaa i et endnu hurtigere Tempo, end det sker i Øjeblikket. Og saa overser det ærede Medlem, synes det, ganske i sin Betragtning, at Arbejderne udfører en meget fortjenstfuld Handling derved, at de gennem deres Kamp for at højne deres eget økonomiske Niveau skaber taaleligere Forhold for den Middelstand, der knuses af Kapi-

talens og synker ned til at maatte glide over i Lønarbejdernes Rækker. Det synes at være en fortjenstfuld Handling fra Arbejdernes Side, som burde fremkalde Paaskønnelse fra det ærede Medlems Side, som jo synes at være en saa stærk Talsmand for Middelstandens Interesser.

Jeg vil ogsaa gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager), som forleden Aften i sin Omtale af Mellemskolen viste, at han ingenlunde er nogen Ven af denne Skole. Det ærede Medlem sagde blandt andet, at man drager mange af de flinke og begavede Børn bort fra Folkeskolen. Men selve Udtalelsen viser jo, at der er en Del Børn, hvis Evner naturligt berettiger dem til at faa en bedre og videregaaende Undervisning end den, Folkeskolen kan give dem. Nu er det jo saaledes for Folkeskolens Vedkommende, at man naturligt maa lægge sin Undervisningsplan for normalt begavede Børn. En Del af de Børn, der søger Folkeskolen, er noget under normal Begavelse, og der er Kommuner, der har gjort sig Anstrengelser for at finde en Maade, hvorpaa de kan komme disse Børn til Hjælp. Man har oprettet saakaldte Støtteklasser, hvis Undervisningsplan er tilrettelagt netop for saadanne Børns Evner, og hvis Lærere og Lærerinder er særlig evnerige og som Følge deraf bedre vil kunne paavirke disse Børn. Disse Børn beskæftiges for en Del med Haandens Arbejde, hvorved de kan finde et Felt, hvor de ogsaa kan blive Dukse, hvor de ogsaa kan gøre sig gældende og derved muligvis ogsaa blive draget op paa det rent boglige Omraade, saaledes at de ogsaa der kan gøre sig gældende. Jeg synes, at disse Bestræbelser er al Paaskønnelse værd. Man gør, hvad man i det hele taget kan gøre, for at de mindre begavede Børn kan blive i Stand til at udnytte deres Skoletid saa godt, som det kan lade sig gøre. Men saa naturligt som det er, at disse Børn bliver undervist paa særlig Vis, uden at der paa nogen Maade kan og maa være Tale om en Gentagelse af Fortidens Sinkklasser, lige saa naturligt maa det være, at der gøres noget for de Børn, hvis Begavelse ligger lidt eller noget over det normale. Jeg ser derfor ikke rettere, end at Folkeskolen ideelt set burde være saaledes, at den i sin første Klasse naturligvis optog alle og, efterhaanden som man er i Stand til at skelne mellem de forskellige Børns Evner og Udvikling, ligesom sondrede imellem dem, saa at de alle blev behandlet i Henhold til deres Evner. Man